

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 711/2020
12.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Томовић, адвокат из ..., против туженог Ловачко удружење „ББ“ ..., кога заступа Ђорђе Ђурић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 465/19 од 14.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 465/19 од 14.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 39/14 од 23.10.2018. године, исправљене решењем Основног суда у Панчеву П 39/14 од 21.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 31.10.2013. године којим решењем је тужиоцу отказан уговор о раду, те да се утврди да исто решење не производи никакво правно дејство, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место и послове који одговарају његовој стручној спреми, са свим правима и обавезама које му по том основу припадају. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 347.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 465/19 од 14.10.2019. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 39/14 од 23.10.2018. године, исправљена решењем истог суда П1 39/14 од 21.12.2018. године, у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење број .. од 31.10.2013. године, да исто решење не производи никакво правно дејство, да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад, са свим правима и обавезама која му по том основу припадају и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Панчеву П1 39/14 од 23.10.2018. године, исправљена решењем истог суда П1 39/14 од 21.12.2018. године, у преосталом делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да га тужени распореди на радно место и послове који одговарају његовој стручној спреми, и тужба у том делу се одбацује. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да му надокнади трошкове по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући благовременост и дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13- УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неблаговремена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

У конкретном случају другостепена пресуда достављена је пуномоћнику тужиоца дана 22.11.2019. године, а ревизија против правноснажне другостепене пресуде изјављена је поштом дана 26.12.2019. године, по протеку законом прописаног рока. Наиме, последњи дан за изјављивање ревизије од стране тужиоца био је 22.12.2019. године (недеља), односно 23.12.2019. године (понедељак), а ревизија је изјављена дана 26.12.2019. године, дакле три дана после протеча рока.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић